

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

วันที่ ๗ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ประเด็นที่หนึ่ง...

ประเด็นที่หนึ่ง ขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง การประกอบกิจการรับกำจัดมูลฝอย ติดเชื้อของผูุ้ธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องจนก่อให้เกิดเหตุแก่ผู้ที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงหรือไม่ อย่างไร

องค์การบริหารส่วนตำบลขมิ้นได้ตรวจพบว่าโรงงานเตาเผามูลฝอยติดเชื้อของผูุ้ธรณ์ ซึ่งตั้งอยู่เลขที่ ๔๑๗ หมู่ที่ ๑ ตำบลขมิ้น อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร มีการดำเนินการและส่งกลิ่นเหม็นรบกวน และประชาชนในพื้นที่ได้ร้องเรียนต่อศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดสกลนคร เจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมด้วยผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้นำชุมชนและแกนนำประชาชนในพื้นที่ได้เข้าตรวจสอบข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒ พบว่า ประชาชนร้องเรียนเนื่องจากได้รับความเดือดร้อนจากฝุ่นและควันรบกวน เมื่อได้รับกลิ่นควันจากการเผาจะมีอาการคลื่นไส้ อาเจียน และปวดศีรษะตามมา เจ้าพนักงานสาธารณสุขจึงให้ข้อแนะนำเป็นหนังสือแก่ผูุ้ธรณ์ ให้ทำการตรวจวัดคุณภาพทางอากาศจากปล่องควันเตาเผามูลฝอย ติดเชื้อ และชะลอการเผาตั้งแต่วันที่ได้รับคำสั่งจนกว่าจะได้รับการตรวจเฝ้าระวังคุณภาพทางอากาศ จากหน่วยงานภายนอกที่ได้รับรองมาตรฐาน และคุณภาพอากาศต้องผ่านเกณฑ์ตามมาตรฐานที่กำหนด พร้อมกับแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบด้วย เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๒ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ส่งแบบ รายงานการตรวจคุณภาพอากาศของผูุ้ธรณ์ไปยังสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สกลนครและได้รับหนังสือที่ สน ๐๐๑๔.๒/๑๒๓๗ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ แจ้งว่า ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้กำหนดให้เตาเผามูลฝอยติดเชื้อเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ ที่จะต้องควบคุมการปล่อยทิ้งของเสียออกสู่บรรยากาศ รวมถึงกำหนดมาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสีย จากเตาเผามูลฝอยติดเชื้อ รวม ๑๐ พารามิเตอร์ ซึ่งผลการตรวจคุณภาพอากาศของผูุ้ธรณ์ไม่พบว่ามี การตรวจวัดค่าสารประกอบไดออกซินและไม่พบหนังสือรับรองว่าบริษัทที่ผูุ้ธรณ์ว่าจ้างให้เข้าตรวจมีความ เชื่อวชาญในการตรวจวัดคุณภาพอากาศจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงให้ส่งเอกสารดังกล่าวเพิ่มเติม ต่อมาวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ศูนย์อนามัยที่ ๘ อุดรธานี ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบกรณีประชาชนได้รับความเดือดร้อน จากเตาเผามูลฝอยติดเชื้อ สรุปความได้ ๑) ระบบบำบัดน้ำเสียจากการชะล้างมูลฝอยติดเชื้อใช้ระบบละอองน้ำ ดักจับฝุ่นและไหลมารวมกันที่บ่อพักน้ำทั้ง ๒) ระบบบำบัดเฝ้าจากการเผาถูกรวบรวมไว้ในบ่อซีเมนต์ ยังไม่ถูก นำไปกำจัด ๓) ระบบบำบัดฝุ่นและควันยังไม่สามารถบำบัดได้เต็มประสิทธิภาพ เนื่องจากระหว่างเผา มีควันดำร่วออกมาจากรอยปูน ๔) บริเวณลานล้างรถ ล้างถังขยะ และล้างอุปกรณ์เป็นลักษณะลานมีหลังคา พื้นเทคอนกรีต รางระบายน้ำแบบเปิด ไหลลงถังเกรอะ แต่ไม่ทราบปริมาณน้ำเสียและถังเกรอะ

จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงของหน่วยงานต่าง ๆ สรุปได้ว่า การประกอบกิจการของ ผูุ้ธรณ์ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นจากการเผามูลฝอยติดเชื้อมันเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ของประชาชน ซึ่งถือเป็นเหตุร้ายตามมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข ประกอบกับ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจแนะนำตามอำนาจหน้าที่แล้วแต่ผูุ้ธรณ์ไม่ปฏิบัติตาม เจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงอาศัยอำนาจตามตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มีคำสั่งให้ผูุ้ธรณ์ปรับปรุง แก้ไขและระงับเหตุร้าย โดยให้ระงับการประกอบกิจการจนกว่าจะได้ดำเนินการตรวจวัดค่าสารประกอบ ไดออกซินและจัดส่งหนังสือรับรองว่าบริษัทที่ผูุ้ธรณ์ให้ตรวจได้ขึ้นทะเบียนห้องปฏิบัติการวิเคราะห์เอกชน กับโรงงานอุตสาหกรรม หรือได้รับการรับรองคุณภาพห้องปฏิบัติการตาม ISO/IEC ๑๗๐๒๕ จากหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง พร้อมกับให้ดำเนินการแก้ไขระบบการปล่อยควันออกจากปล่องและปัญหากลิ่นเหม็นจากการเผา มูลฝอยติดเชื้อให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด ภายใน ๗ วันนับแต่ได้รับคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือที่ สน ๐๐๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๓ ขออุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยมีประเด็นข้อคัดค้าน ข้อมูลและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- ๑) ผู้อุทธรณ์ได้ทำการตรวจคุณภาพอากาศจากปล่องเตาเผามูลฝอยติดเชื้อ โดยบริษัท เฮอร์ แอนด์ เอ็นไวเทค จำกัด จำนวน ๙ พารามิเตอร์ ซึ่งบริษัทได้ขึ้นทะเบียนกับโรงงานอุตสาหกรรม แต่ทางบริษัทไม่สามารถตรวจวัดค่าสารไดออกซินได้ และผู้อุทธรณ์อยู่ระหว่างประสานงานกับบริษัท เอ็นไวแล็ป จำกัด ในการเก็บตัวอย่างอากาศเพื่อส่งวัดค่าสารประกอบไดออกซิน
- ๒) ผู้อุทธรณ์ได้มีการควบคุมอุณหภูมิห้องเผาทั้ง ๒ ตามเกณฑ์ของพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และได้มีการเพิ่มระบบดักฝุ่นควัน โดยการฉีดละอองฝอยน้ำในการจับฝุ่น น้ำเสียที่เกิดจากห้องเก็บมูลฝอยติดเชื้อและล้างรถจะไหลมารวมในระบบท่อเข้าถึงบำบัดน้ำเสียสำเร็จรูปแบบไม่เติมอากาศ ขนาด ๓,๐๐๐ ลิตร และถึงสำเร็จรูปแบบเติมอากาศ ขนาด ๑,๖๐๐ ลิตร และไหลเข้าที่พักน้ำเพื่อเติมคลอรีน ต่อจากนั้นปล่อยลงร่องซึมเพื่อรดต้นไม้
- ๓) เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่เคยส่งเอกสารหลักฐานการพิสูจน์ และชี้แจงให้ทราบว่าการประกอบกิจการก่อให้เกิดปัญหาเดือดร้อนรำคาญมีเรื่องใดบ้าง
- ๔) มาตรการที่กำหนดให้ปรับปรุงไม่ชัดเจน ไม่สามารถดำเนินการได้

ทั้งนี้ จากการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมผู้อุทธรณ์ให้การว่า แต่เดิมนางวีระญา ธีระนุกูล เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการจัดการมูลฝอยติดเชื้อตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ และได้รับการต่ออายุใบอนุญาตจนถึงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ต่อมาเมื่อช่วงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๒ นางวีระญา ธีระนุกูล ได้โอนหุ้นให้กับนางสาวนามศรี เฟื่องสังข์ ผู้อุทธรณ์ เป็นผู้บริหารงานแทน แต่ไม่ปรากฏหลักฐานการโอนที่แนบชัดเจนจากผู้อุทธรณ์แจ้งว่าไม่มีหลักฐานในส่วนนี้และเปลี่ยนเฉพาะผู้บริหารบัญชี ซึ่งในหนังสือรับรองจดทะเบียนนิติบุคคลได้เปลี่ยนเป็นชื่อของผู้อุทธรณ์แล้ว

ต่อมาเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีหนังสือที่ สน ๗๑๐๐๕/๑๒๔ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ แจ้งการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ สืบเนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือคำสั่งให้แก้ไขและระงับเหตุรำคาญเมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๓ โดยให้แก้ไขภายใน ๗ วัน ซึ่งเมื่อครบกำหนดระยะเวลาในการปรับปรุง เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าหน้าที่และคณะทำงานได้ร่วมกันตรวจสอบตามคำสั่งพบว่าผู้อุทธรณ์ยังประกอบกิจการเผามูลฝอยติดเชื้ออยู่ อันเป็นการฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบข้อ ๒๗ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหมื่น เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเล่มที่ ๑/๒๕๖๓ เลขที่ ๐๐๔ ปี ๒๕๖๓ ซึ่งอนุญาตให้นางวีระญา ธีระนุกูล ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทมูลฝอยติดเชื้อ โดยใช้สถานประกอบการว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ที.โอ.เอ็ม.กรีน ซึ่งออกให้ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ และให้หยุดดำเนินกิจการนับแต่วันที่รับคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ขออุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินกิจการอีกครั้ง โดยขอทุเลาคำสั่งที่ สน ๗๑๐๐๕/๘๕ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๓ คำสั่งที่ ๗๖/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ และขอให้เพิกถอนคำสั่งที่ สน ๗๑๐๐๕/๑๒๔ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ และคำสั่งที่ ๗๖/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ อีกทั้งผู้อุทธรณ์ยังได้มีหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงสาธารณสุข และอธิบดีกรมอนามัย ขอแย้งคำสั่งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ขอให้ตรวจสอบและให้ความเป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์

เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือชี้แจงว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหมื่นได้จัดทำข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหมื่น เรื่อง การจัดการมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. .... โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหมื่นแล้ว อยู่ระหว่างลงประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา พร้อมทั้งชี้แจงแก่คำอุทธรณ์ คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น สรุปความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหมื่นได้รับแจ้งจากศูนย์ดำรงธรรม จังหวัดสกลนคร กรณีราษฎรได้รับความเดือดร้อนจากการประกอบกิจการโรงงานเผามูลฝอยติดเชื้อของผู้อุทธรณ์

เจ้าพนักงาน...

เจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ร่วมกันออกตรวจสถานที่ประกอบกิจการเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒ และได้มีแบบตรวจแนะนำแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขของกฎหมายว่าด้วยโรงงานโดยเคร่งครัด และให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบคุณภาพอากาศจากปล่องเตาเผามูลฝอยติดเชื่อตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงให้ผู้อุทธรณ์ชะลอการเผาจนกว่าจะได้รับการตรวจวัดคุณภาพอากาศ เมื่อทำการตรวจวัดคุณภาพอากาศแล้วให้ผู้อุทธรณ์แจ้งผลการตรวจไปยังเจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๒ แจ้งผลการตรวจสอบคุณภาพอากาศมายังเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ส่งรายงานผลการตรวจคุณภาพอากาศดังกล่าวให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต่อมาได้มีประชาชนมาร้องเรียนยังศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดสกลนครอีกหลายครั้ง จึงได้มีการประชุมเมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ติดตามความคืบหน้าในการแก้ไขปัญหาของผู้อุทธรณ์ และจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า ผู้อุทธรณ์ดำเนินการเผามูลฝอยติดเชื่อ ทำให้ประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียงได้รับความเดือดร้อนจากกลิ่นเหม็นที่เกิดจากการเผา ทำให้มีอาการวิงเวียนศีรษะ ปวดหัว คลื่นไส้ อาเจียน คอแห้ง ประกอบกับเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสกลนครได้มีหนังสือที่ ๐๐๑๔.๒/๑๒๗๓ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ มีความเห็นว่า การตรวจคุณภาพอากาศของผู้อุทธรณ์ไม่พบการตรวจวัดค่าสารประกอบไดออกซินตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประกาศกำหนด และไม่พบเอกสารรับรองว่าบริษัทที่ผู้อุทธรณ์ให้มาตรวจนั้น มีความเชี่ยวชาญในการตรวจวัดคุณภาพอากาศจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงได้มีหนังสือที่ สน ๗๑๐๐๕/ว ๑๖๓๐ เรื่อง ปรับปรุงและระงับการประกอบกิจการชั่วคราวแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการตรวจวัดค่าสารประกอบไดออกซินและแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ จัดส่งเอกสารที่รับรองว่าบริษัทที่ผู้อุทธรณ์ให้มาตรวจนั้น ได้ขึ้นทะเบียนเป็นห้องปฏิบัติการวิเคราะห์เอกชนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว และให้ชะลอการประกอบกิจการจนกว่าจะได้รับการปรับปรุงแก้ไข จากการที่ศูนย์อนามัยที่ ๘ อุดรธานี ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ พบว่าผู้อุทธรณ์ยังมิได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงได้มีหนังสือที่ สน ๗๑๐๐๕/๑๗๖๕ เรื่อง ปรับปรุงและระงับการประกอบกิจการชั่วคราว (ครั้งที่ ๒) ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีหนังสือที่ สน ๗๑๐๐๕/๘๕ เรื่อง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้แก้ไขและระงับเหตุรำคาญ เนื่องจากพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งกรณีดังกล่าวถือเป็นการไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามเงื่อนไขในใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ทั้งยังก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้ที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อีกด้วย

ศูนย์อนามัยที่ ๘ อุดรธานี ได้มีหนังสือขอส่งสรุปรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงในการอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น สรุปความว่า เตาเผามูลฝอยติดเชื่อแห่งนี้เริ่มก่อสร้างประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๘ และได้เริ่มทำการเผามูลฝอยติดเชื่อมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งโรงงานของผู้อุทธรณ์มีพนักงานประจำที่โรงงานเผาขยะ ๔ คน พนักงานขนส่งมูลฝอยติดเชื่อและคนขับรถ ๑๐ คน มีรถขนส่งขยะติดเชื่อ ๕ คัน โดยจะรับขนส่งมูลฝอยติดเชื่อจากโรงพยาบาลใน ๓ จังหวัด ได้แก่ นครพนม นครราชสีมา และชัยภูมิ รวมประมาณ ๒๐ แห่ง มาเผากำจัด ระหว่างประกอบกิจการมีการร้องเรียนและมีการปรับปรุงแก้ไขเรื่อยมา จนกระทั่งเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๖๒ ได้มีการเปลี่ยนผู้ประกอบการจากนางวีระญา ธีระนุกุล มาเป็นนางสาวนามศรี เพื่องสังข์ เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ในนามหุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด ที.โอ.เอ็ม.กรีน และก่อนดำเนินการได้ว่าจ้างทีมวิศวกรเป็นที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงคุณภาพของเตาเผามูลฝอยติดเชื่อจนเริ่มประกอบกิจการต่อในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๒ และในระหว่างนั้นได้มีการซ่อมแซมและบำรุงรักษาโครงสร้างไปพร้อมกันด้วย สถานที่ตั้งโดยรวมของสถานประกอบกิจการมีป่าไม้ล้อมรอบทุกด้าน ล้อมด้วยแผ่นสแลนสีดำในระดับรั้วรอบพื้นที่มีสำนักงาน ๑ หลัง โรงเรือนสังกะสี ๑ หลัง โรงเรือนเตาเผา ๑ หลัง ภายในเป็นเครื่องจักร เตาเผามูลฝอยติดเชื่อ

โดยผู้ยุทธฌได้หยุดประกอบกิจการนับแต่วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น และระหว่างการประกอบกิจการผู้ยุทธฌแจ้งว่ายังคงดำเนินการเก็บมูลฝอยติดเชื้อให้กับโรงพยาบาล แต่ส่งไปกำจัดที่อื่น เมื่อตรวจสอบภายในโรงงานพบว่ายังคงมีมูลฝอยติดเชื้อหลงเหลืออยู่บางส่วน มีกลิ่นมูลฝอยติดเชื้อ และมีแมลงวันเล็กน้อย และเมื่อทำการรื้อระบบเผามูลฝอยติดเชื้อพบว่า สภาพเตาเผาและระบบบำบัดมลพิษ ทางอากาศอยู่ในสภาพดี เนื่องจากการได้มีการปรับปรุงหลังเปลี่ยนผู้ประกอบการแล้ว จากความเห็นของ เจ้าหน้าที่ที่เข้าตรวจสอบสรุปว่าสุขลักษณะของโครงสร้างทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมของโรงเตาเผามูลฝอย ติดเชื้อยังไม่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล จึงให้ผู้ยุทธฌปรับปรุงเพิ่มเติมดังนี้ ๑. ควบคุมอุณหภูมิโดยติดตั้ง เครื่องปรับอากาศในห้องพักรวมมูลฝอยติดเชื้อ ๒. เพิ่มระบบการยกถังมูลฝอยติดเชื้อป้อนเข้าเตาแบบไฮดรอลิค เพื่อลดการปนเปื้อนจากการสัมผัส ๓. ยกเลิกหรือดัดระบบบำบัดน้ำเสีย บำบัดกลิ่น สกรับเบอร์ที่เป็นท่อวง บ่อซีเมนต์ เปลี่ยนไปใช้นวัตกรรมหรือเทคโนโลยีอื่นที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ๔. ออกแบบรองรับและแบบ บำบัดน้ำเสียให้ดีขึ้น ๕. ปรับปรุงภูมิทัศน์และพื้นที่โดยรอบโรงงานด้วยการเทศอนกรีตทั้งหมด ๖. ออกแบบระบบ ปล่องควันจากการเผาให้สูงกว่าต้นไม้ ๗. จัดเตรียมลานให้เพียงพอสำหรับล้างถังมูลฝอยติดเชื้อและล้างรถขนส่ง มูลฝอยติดเชื้อ ๘. ควบคุมอุณหภูมิการเผาและห้องเผาควันให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดทุกครั้งที่ มีการเผามูลฝอยติดเชื้อ

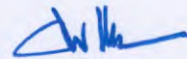
ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง การประกอบกิจการเตาเผามูลฝอย ติดเชื้อของผู้ยุทธฌปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องจนก่อให้เกิดความรำคาญแก่ผู้ที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็น จากการลงพื้นที่สำรวจสถานประกอบการของผู้ยุทธฌ พบว่า ขั้นตอน และกระบวนการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อของผู้ยุทธฌ ยังไม่ปฏิบัติตามสุขลักษณะของโครงสร้างทางกายภาพ และสิ่งแวดล้อมของโรงเตาเผามูลฝอยติดเชื้อ เนื่องจากระบบบำบัดฝุ่นและควันด้อยไม่สามารถบำบัดได้ เต็มประสิทธิภาพ ระหว่างเผายังคงมีควันดำรั่วออกมาตามรอยปูน และระยะของปล่องเผามูลฝอยติดเชื้อ ไม่สูงเพียงพอที่จะลดกลิ่น อันเป็นเหตุแห่งการก่อให้เกิดกลิ่นรบกวนผู้ที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงได้ และเมื่อ สอบถามประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียงที่ได้รับกลิ่นเหม็นจากการเผามูลฝอยติดเชื้อ ให้การตรงกันว่ามีอาการ วิงเวียนศีรษะ ปวดหัว คลื่นไส้ อาเจียน คอแห้ง ทุกครั้งที่ได้กลิ่น จึงเห็นได้ว่าการประกอบกิจการของผู้ยุทธฌ เป็นกิจการที่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญและอาจเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามมาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้อง ประสบกับเหตุนั้นดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ... (๔) การกระทำใดๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง สี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่นละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็น อันตรายต่อสุขภาพ... เมื่อสำรวจห้องพักรวมมูลฝอยติดเชื้อพบว่า ยังไม่มีการควบคุมอุณหภูมิที่เพียงพอ เพราะการสะสมมูลฝอยติดเชื้อจะต้องมีการควบคุมอุณหภูมิที่เหมาะสม มิฉะนั้นแหล่งรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อ ดังกล่าวอาจเป็นแหล่งพาหะนำโรคได้ ระหว่างการกำจัดยังคงมีการสัมผัสมูลฝอยติดเชื้อ ซึ่งไม่ถูกสุขลักษณะ ตามหลักสุขาภิบาล และการจัดการสิ่งปฏิกูลมูลฝอย ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อีกทั้ง เมื่อสำรวจพื้นที่โดยรอบของสถานประกอบการพบว่า โครงสร้างทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมของโรงเตาเผา มูลฝอยติดเชื้อ ยังไม่เป็นที่ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพระราชบัญญัติ โรงงานกำหนด จึงเห็นได้ว่าการประกอบกิจการของผู้ยุทธฌเป็นกิจการที่ไม่ถูกสุขลักษณะและก่อให้เกิด เหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้ที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงจริง

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ สน ๗๑๐๐๕/๘๕ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๓ มีคำสั่งให้แก้ไขและระงับเหตุรำคาญ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ก่อให้เกิดกลิ่นส่งผลกระทบต่อผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงจนทำให้ผู้ที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงที่ได้รับกลิ่น หรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้นมีอาการวิงเวียนศีรษะ ปวดหัว คลื่นไส้ อาเจียน คอแห้ง อันเป็นเหตุทำให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพตามมาตรา ๒๕ (๔) และกลิ่นจากการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ยังก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขแล้วแต่ผู้อุทธรณ์ไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด ดังนั้น การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ด้วยเหตุข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงมีคำสั่งยกอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ สน ๗๑๐๐๕/๘๕ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๓

(นางพรรณพิมล วิปุลากร)

อธิบดีกรมอนามัย

ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

(นายบุญญกฤช ปิ่นประสงค์)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

(นายชนบ มากบุญ)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

(นางปิยธิดา ศุภรัตน์ชาติพันธุ์)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายณัฐศักย์ ดีศรี)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

(นางพรพรรณ ไม้สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ถึง...รองคณบดี

เห็นลงจากนี้ประ เต้นตัดด้านในกตพิจรณ
ฉันห ทำนรของจิจไม่ถองเช่น

x

๐๖๔/

รับ
1/5/63
พิมพ์
ตรา